

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (I. Negreanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Buhnaci, S. Gîrbu, L. Bulgac)

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vadim Badura, reprezentat de avocatul Ion Dodon,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Vadim Badura privind încasarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională, împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 aprilie 2017 Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Badura privind încasarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul IGP nr. 838 ef din 01 decembrie 2015, Vadim Badura a fost numit în funcția de ofițer de sector-interimar al Postului de Poliție Stăuceni al Sectorului de poliție nr. 8 (or. Cricova) al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI. În scopul acumulării cunoștințelor teoretice și abilităților practice necesare exercitării atribuțiilor de serviciu, la 07 decembrie 2015, în temeiul dispoziției IGP nr. 34/3-428 din 02 decembrie 2015, pârâtul a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” al MAI, pentru perioada 07 decembrie 2015 – 11 martie 2016.

La 02 noiembrie 2016 în baza cererii pârâtului, prin ordinul IGP nr. 578 ef din 02 noiembrie 2016, în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, a fost încetat serviciul și contractul individual de muncă.

A menționat că în conformitate cu pct. 1 din Anexa nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului

public, „Angajamentul scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională (în continuare – angajament) reprezintă actul juridic unilateral prin care funcționarul public își asumă obligația de a activa în serviciul public după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusiv studiilor de masterat, în țară sau în străinătate”, iar potrivit pct. 3 din aceeași Anexă, „Angajamentul se întocmește în cazul în care durata formei sau durata cumulativă a formelor de dezvoltare profesională la care este delegat funcționarul depășește 90 de zile într-un an calendaristic”. Totodată, conform subpct. 1) din Anexa nr. 6 al aceluiași act normativ, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, funcționarul public are obligația să activeze în serviciul public de la 2 la 3 ani, în cazul în care formele de dezvoltare profesională, inclusiv studiile de masterat, au o durată de la 90 până la 120 de zile.

A susținut că la 01 decembrie 2015, pârâtul a semnat angajamentul nr. 850 al funcționarului public (inclusiv cu statut special) privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, conform căruia s-a obligat după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI cu o durată de 90 zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe o perioadă de 2 ani. În același context, conform angajamentului, pârâtul s-a obligat să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire calculate în condițiile legislației în vigoare, în cazul în care nu va activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor menționate, întreaga perioadă specificată în angajament or, conform pct. 8 subpct. 2) al Anexei nr. 6 din Hotărârea Guvernului prenotată, „Funcționarul public va restitui integral autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legii, în cazul în care nu a activat în serviciul public, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament”.

A afirmat că, reieșind din faptul că pârâtul nu a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională întreaga perioadă specificată și pentru a încerca soluționarea litigiului apărut pe cale extrajudiciară, la 22 februarie 2017 i-a fost expediată somație privind restituirea benevolă și imediată a cheltuielilor suportate de către reclamant pentru dezvoltarea profesională. Pârâtul însă a refuzat să achite suma datorată în mod benevol.

A solicitat încasarea din contul lui Vadim Badura a cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională în mărime de 16 408,30 lei.

Prin hotărârea din 15 martie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, s-a admis integral, cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Vadim Badura în beneficiul Inspectoratului General al Poliției, suma de 16 408,30 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională, precum și cheltuielile judiciare compuse din cheltuielile pentru citarea publică în sumă de 108 lei, iar în total suma de 16 516,30 lei.

S-a încasat de la Vadim Badura în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 492,24 lei.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vadim Badura ca neîntemeiat și s-a menținut hotărîrea din 15 martie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că hotărîrea primei instanțe este una legală și întemeiată iar argumentele invocate de apelant reprezintă o reiterare a celor invocate în instanța de fond, care le-a cercetat minuțios și le-a apreciat corect.

Argumentele apelantului precum că prima instanță a făcut referire la un angajament cu nr.850, care nu există, cât și argumentele vizavi de faptul că apelantul a fost detașat la cursuri de dezvoltare profesională concomitent cu angajarea în serviciu, prin același ordin de angajare, instanța de apel le-a considerat irelevante or, eroarea vizavi de numărul angajamentului semnat de pîrît, cât și detașarea acestuia la cursuri chiar din data angajării în serviciu, nu pot fi apreciate de instanță ca circumstanțe care ar absolvi pîrîtul/apelantul de a restitui cheltuielile real suportate de reclamant pentru dezvoltarea profesională a pîrîtului. La fel, irelevant este și faptul că pîrîtul avea studii în domeniu și respectiv era sau nu necesar de a-l detașa la cursuri pentru dezvoltarea profesională or, pîrîtul nu s-a opus din start acestui fapt, nu a contestat ordinul de detașare la cursuri, a frecventat cursurile de dezvoltare profesională, adică a executat întocmai ordinul, luîndu-și un angajament de restituire a cheltuielilor.

Vizavi de argumentele apelantului precum că angajamentul nr.1409 din 07 decembrie 2015 nu corespunde exigențelor stabilite de Anexa nr.6 la Hotărîrea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a Legii nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin care a fost aprobat „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională”, respectiv și exigențelor stabilite de Legea nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, instanța de apel a reținut că, prin respectivul angajament, pîrîtul și-a asumat anumite obligații pe care trebuie să le execute, indiferent de faptul dacă forma și conținutul angajamentului corespunde exigențelor legii or, obiectul litigiului nu este legalitatea/valabilitatea angajamentului ci obligația rezultată din acesta.

La 02 noiembrie 2018 Vadim Badura, reprezentat de avocatul Ion Dodon, a declarat recurs, solicitând casarea integrală a deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărîrii din 15 martie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

În susținerea recursului a indicat prevederile art.432 alin. (2) lit.a), b) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu deciziile adoptate de instanțele inferioare și a menționat că decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, așa cum a fost aplicate eronat normele de drept material, instanțele nu au aplicat deși urmau să aplice art.38 alin. (3) din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public, a aplicat, deși nu urma să aplice, prevederile Anexei nr.6 la Hotărîrea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 octombrie 2018, iar recursul declarat de Vadim Badura, reprezentat de avocatul Ion Dodon la 02 noiembrie 2018 a fost depus în termenul prevăzut de art.434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vadim Badura, reprezentat de avocatul Ion Dodon, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vadim Badura, reprezentat de avocatul Ion Dodon, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redau încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiență probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vadim Badura, reprezentat de avocatul Ion Dodon.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vadim Badura, reprezentat de avocatul Ion Dodon.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh